Assigment 6 Functions & Iterations

Function: getint

```
int getint ()
116
          int invalid, num, added, endCheck;
118
          char input;
119
120
             num = 0;
             invalid = 0;
122
             added = 0;
endCheck = 0;
123
124
125
             while (endCheck == 0 && invalid == 0)
126
127
                  input = getchar();
128
                 if (input >= '0' && input <= '9')
129
130
                      num = num * 10 + (input - '0');
131
                      added++:
                  else if (input == '\n' && added > 0)
133
134
                     endCheck = 1;
135
                  else
                      invalid = 1;
137
138
              if (invalid == 1)
                  printf("[ERROR] Invalid input ! Please enter again: ");
139
140
141
              rewind(stdin);
142
          } while(invalid == 1);
144
           return num;
145
```

ฟังก์ชันนี้จะรับค่าจาก input เข้ามาตรวจสอบความถูกต้องผ่านทางลูป do while ใน<u>บรรทัดที่ 119 –</u> <u>143</u> หาก Input ที่รับมาไม่ถูกต้องจะกับไปเริ่มลูปเพื่อรับ input ใหม่

โดยในแต่ละลูปจะมีการตรวจสอบค่า input ที่รับมาทีละตัวโดยจะแปลงจากค่า ASCII Code ของ char ทีละหลัก ไปเป็นค่าตัวเลขจำนวนเต็ม(int) ใน<u>บรรทัดที่ 127 - 136</u> หากถูกต้องก็จะแปลงเป็นตัวเลขตามหลักและ เก็บไว้ จากนั้นตรวจสอบตัวถัดไป ในลู<u>ปบรรทัดที่ 125 -137</u>

เมื่อทุกอย่างเสร็จสิ้นก็จะรีเทิร์นค่ากับไปแบบตัวเลขจำนวนเต็ม

Function: getint

```
int getint (int minInt, int maxInt)
{
   int input = getint();
   while(input < minInt || input > maxInt)
   {
      printf("[ERROR] Please enter number between %i - %i: ", minInt, maxInt);
      input = getint();
   }
   return input;
}
```

ฟังก์ชันนี้จะไปเรียกใช้งานฟังก์ชัน getint ก่อนหน้านี้ เพียงแต่ฟังก์ชันนี้จะตรวจสอบค่า input ว่าอยู่ในขอบเขตที่ กำหนดหรือไม่ โดยกำหนดขอบเขตต่ำสุดและมากสุดผ่านทางพารามิเตอร์ โดย minInt สำหรับค่าต่ำสุด และ maxInt สำหรับค่าสูงสุด

Function: factorial

```
int factorial (int n)
int result = 1;
int result = 1;
for (int i = n; i > 0;i--)

for (int i = n; i > 0;i--)

result = result * i;

return result;
}
```

ฟังก์ชันคำนวณหา factorial n! โดยให้กำหนดค่า n ที่จะหาผ่านทางพารามิเตอร์ n บรรทัดที่ 160 ประกาศตัวแปรเก็บผลลัพธ์ โดยค่าเริ่มต้นที่ 1 บรรทัดที่ 161 – 164 : ลูปคำนวณค่า factorial เช่นหา 3! ในลูปนี้ก็จะคำนวณได้ว่า 3 x 2 x 1 เมื่อจบการคำนวณก็รีเทิร์นค่าผลลัพธ์ไป

Function: fibo

```
int fibo (int order)
int fibo (int order)

if (order <= 1)
    return order;
else
    return fibo(order - 1) + fibo(order - 2);
}</pre>
```

ฟังก์ชันสำหรับคำนวณหา Fibonacci โดยรับพารามิเตอร์ order สำหรับลำดับฟิโบนาซี หากลำดับนั้น น้อยกว่าหรือเท่า 1 ฟังก์ชันจะรีเทิร์นค่าของลำดับกลับคืนไปเพราะไม่จำเป็นต้องคำนวณหาค่า แต่ถ้าหากลำดับมี ค่ามากกว่า 1 ฟังก์ชันจะเรียกฟังก์ชัน fibo ของลำดับที่น้อยกว่าลำดับนี้ไปหนึ่ง และน้อยกว่าลำดับนี้ไปสอง มา บวกกันและรีเทิร์นค่ากลับมา เช่น ต้องการหาลำดับที่ 5 หรือก็คือ fibo(5) จะได้ค่า fibo(4) + fibo(3) ซึ่ง fibo(4) ก็จะได้ค่าเท่ากับ fibo(3) + fibo(2) นั้นเอง

สรุปก็คือหากลำดับที่ต้องหามากกว่า 1 ฟังก์ชันนี้ก็จะเรียกฟังก์ชันหาค่าลำดับที่น้อยกว่าให้หนึ่งลำดับ และน้อยกว่าสองลำดับมากบวกกัน ซึ่งฟังก์ชันทั้งสองที่เรียกมาก็จะทำซ้ำเรียกฟังก์ชันหาค่ามาอีกทีหากลำดับยัง มากกว่า 1 เมื่อลำดับคือ 0 ค่าของฟังก์ชันคือ 0 และเมื่อลำดับคือ 1 ค่าของฟังก์ชันคือ 1 และก็รีเทิร์นค่ากลับไปให้ ลำดับที่สูงกว่าที่เรียกฟังก์ชันไปคำนวณ

ตัวอย่าง: เรียกฟังก์ชัน fibo(4)

ลำดับที่	เงื่อนไข	ค่าของฟังก์ชัน	
4	n > 1: fibo(n - 1) + fibo(n - 2)	fibo(3) + fibo(2)	
3	n > 1: fibo(n - 1) + fibo(n - 2)	fibo(2) + fibo(1)	
2	n > 1: fibo(n - 1) + fibo(n - 2)	fibo(1) + fibo(0)	
1	n <= 1 : n	1	
0	n <= 1 : n	0	

_____ ผลลัพธ์ที่ได้คือ 0 + 1 + 1 + 1 = 3

เมื่อฟังก์ชันหาค่าได้แล้วก็จะรีเทิร์นค่ากลับไป

Function: quickSum

```
double quickSum(int start, int n, double d)

double result = 0;

for (int i = start; i <= n; i++)

for (int i = start; i <= n; i++)

result += i * d;

return result;

}</pre>
```

ฟังก์ชันนี้จะหาผลรวมของลำดับอนุกรม โดยรับพารามิเตอร์ start สำหรับลำดับแรกที่เริ่มคำนวณ, พารามิเตอร์ n สำหรับลำดับสุดท้ายที่คำนวณ, พารามิเตอร์ d ค่าการเพิ่มขึ้นของลำดับ

บรรทัดที่ 190: ประกาศตัวแปร result ไว้สำหรับเก็บผลลัพธ์ โดยให้ค่าเริ่มต้นคือ 0

บรรทัดที่ 191 – 194: เริ่มลูปการคำนวณโดยเริ่มตั้งแต่ลำดับ start ถึงลำดับที่ n โดย i คือค่าลำดับในลูปนั้น

และบวกเพิ่มค่าของลำดับในลูป (i * d) ไว้กับ result

ตัวอย่าง: start = 1, n = 3, d = 2

รอบที่	į	i * d	result
1	1	2	2
2	2	4	6
3	3	6	12

ผลลัพธ์ที่ได้คือ 12

เมื่อฟังก์ชันคำนวณค่าผลลัพธ์เสร็จแล้วก็จะรีเทิรน์ค่าผลลัพธ์กลับไป

Function: printHeader

```
66  void printHeader(char text[], int length)
67  f
68  int starCount = length; // star
69
             int amount = strlen(text),
70
                lineAmount = 1;
             for (int i = 1; i <= length;i++)
    printf("*");</pre>
71
72
73
            printf("\n");
74
 75
             // Get line amount
             for (int i = 0; i < amount;i++)</pre>
 76
78
                 if (text[i] == '\n')
79
                      lineAmount += 1;
80
81
            for (int line = 1; line <= lineAmount; line++)</pre>
82
      \Box
83
                 int currentLine = 1, lineTextAmount = 0, fistTextIndex = 0;
84
                 for (int i = 0; i < amount && currentLine <= line; i++)</pre>
85
86
87
                      if (text[i] == '\n')
88
                          currentLine++;
89
                      else if (text[i] != '\n' && currentLine == line)
90
91
                          if (lineTextAmount == 0)
                               fistTextIndex = i;
92
    Т
                          if (lineTextAmount <= length - 3)
93
94
                               lineTextAmount++;
95
 96
97
98
     Т
                 int startAt = (length/2) - lineTextAmount/2;
 99
                 int textIndex = 0 + fistTextIndex;
                 for (int i = 1; i <= length; i++)
101
     ľ
                     if (i == 1 || i == length - 1)
    printf("*");
if (i==length)
102
103
104
105
                          printf("\n");
                      else if (i < startAt || i > (startAt - 1) + lineTextAmount)
printf(" ");
107
108
                     else if (text[textIndex] == '\n') {
109
                         printf(" ");
110
111
                     else printf("%c", text[textIndex++]);
112
113
114
             for (int i = 1; i <= length; i++)
                 printf("*");
115
             printf("\n");
116
```

ฟังก์ชันสำหรับใช้ปริ้นแสดงผลสำหรับส่วนหัวข้อต่างๆ สามารถกำหนดความยาวของกรอบส่วนหัวได้ โดยฟังก์ชัน จะรับข้อความผ่านทางพารามิเตอร์ text และ length สำหรับความยาวของกรอบ จากนั้นตัวฟังก์ชันก็คำนวณหา ระยะเว้นวรรคเพื่อจัดข้อความให้กึ่งกลาง โดยสูตรการคำนวณหาจำนวนการเว้นวรรคคือ (ความยาวกรอบที่ตัดส่วนขอบออกไป)/2 – (จำนวนตัวอักษรในบรรทัด)/2 พร้อมทั้งแสดงผลข้อความให้อย่างสวยงาม

ตัวอย่าง

โค้ด: printHeader("Hello world", 50);

```
void testl (int n)
208
209
           printHeader("Test1\n", 30);
210
           printf("* i * fi * sum
           printf("*********
211
212
           double sum = 0;
           for (int i = 1;i <= n;i++)
213
214
215
               double fi = quickSum(1, i, 2.0) / factorial(i);
216
217
               printf("* %2d * %9lf * %9lf *\n", i, fi, sum);
218
           printf("***********************************
219
220
           printf("ans = %f \n", sum);
221
```

ฟังก์ชัน test 1 ใช้สำหรับการหาผลรวมจาก n เทอมของ

$$\frac{2}{1} + \frac{2+4}{1*2} + \frac{2+4+6}{1*2*3} + \frac{2+4+6+8}{1*2*3*4} + \cdots$$

บรรทัดที่ 209 - 211: เป็นส่วนของหัวข้อ และหัวตารางสำหรับตกแต่ง

บรรทัดที่ 212: ประกาศตัวแปร sum ใช้สำหรับเก็บผลรวม

บรรทัดที่ 213 - 218: คำนวณผลลัพธ์ในแต่ละเทอมจากเทอมที่ 1 ถึงเทมอที่ n

โดยใช้ฟังก์ชัน quickSum สำหรับหาผลรวมของ 2 + 4 + 6 + ...

และใช้ฟังก์ชัน factorial สำหรับหา 1 * 2 * ...

จากนั้นนำผลลัพธ์ไปรวมกับ sum พร้อมทั้งปริ้นตารางแสดงค่าของเทอมในรอบนั้น

บรรทัดที่ 219 – 220: หลังจากหาค่าเสร็จแล้วก็ปริ้นปิดตารางเพื่อความสวยงาม และปริ้นผลรวมที่ได้จากการทำ คำนวณ ในโจทย์ข้อที่ 1 กำหนดให้หา 10 เทอม

โค้ด: test1(10)

```
223 void test2 (int n)
225 | | (226
            printHeader("\nTest 2\n", 24);
            printf("*count* i * fi *\n");
printf("******************************
n");
227
228
229
            int i = 1:
           int add = 0;
231
232
            while (add < n)
233
                 int fi = fibo(i);
                if (fi % 2 == 0)
235
                     printf("* %3d * %4d * %7d *\n", ++add, i, fi);
236
237
238
239
            printf("************************\n");
240
```

ฟังก์ชันสำหรับหาค่า Fibonacci ที่เป็นเลขคู่ โดยมีพารามิเตอร์ n สำหรับกำหนดจำนวนเทอม

บรรทัดที่ 225 - 227: ปริ้นส่วนหัวเพื่อตกแต่ง

บรรทัดที่ 229 – 230: ประกาศตัวแปร i ใช้สำหรับนับลำดับ และประกาศตัวแปร add เพื่อใช้นับจำนวนที่เจอที่ หารด้วย 2 ลงตัว

บรรทัดที่ 231 – 339: ลูปหาค่าที่หารด้วยสองลงตัว จนกว่าค่าที่หาเจอจะครบเทอม
บรรทัดที่ 233: โดยประกาศค่า fi สำหรับเก็บค่าของ fibonacci ในลำดับที่ i โดยใช้ฟังก์ชัน fibo
บรรทัดที่ 234: ตรวสอบว่าค่า fi หารด้วยสองลงตัวไหม หากหารลงตัวก็ทำจากปริ้นลงในตาราง
และนับค่า add เพิ่ม

จากโจทย์ข้อที่ 2 ให้เราหา 10 นำมาเขียนเป็นโค้ด คือ test2(10);

```
void test3 (int a)
244
245
           printHeader("\nTest 3\n", 21);
246
           printf("* no * fi * sum *\n");
           printf("******************\n");
247
           int sum = 0;
248
249
          int i = 1;
250
           while (sum < a)
251
252
               int fi = (1 + ((i - 1) * 2)) * (40 - (2 * (i - 1)));
253
254
               printf("* %2d * %4d * %5d *\n", i, fi, sum);
255
256
           printf("*****************\n");
           printf("n = %d, ans = %d\n", --i, sum);
258
259
```

ฟังก์ชันหาจำนวนเทอมและผลรวมต่ำสุดของอนุกรม

บรรทัดที่ 245 – 247: ปริ้นส่วนหัวเพื่อตกแต่ง

บรรทัดที่ 248 - 249: ประกาศตัวแปร sum สำหรับเก็บผลรวม และ i สำหรับนับจำนวนเทอม

บรรทัดที่ 250 - 257: เริ่มลูปโดยทำไปเรื่อยๆ หากค่า sum ยังน้อยกว่าค่า a

มาเขียนในรูปแบบของโค้ด และบวกเพิ่มเข้าไปใน sum พร้อมทั้งปริ้นแสดงผลลงตาราง

และนับค่า i เพิ่มขึ้น

บรรทัดที่ 257 -258: ปริ้นปิดตารางและปริ้นแสดงจำนวนเทอมและผลรวมต่ำสุดของอนุกรมที่เกินค่า a

จากโจทย์ข้อที่ 3 ให้หาค่าที่เกิน 5000 เขียนเป็นโค้ด คือ test3(5000); ผลลัพธ์:

```
void test4 (int a, int b, int c)
262
     ₩ {
263
           printHeader("\nTest 4\n", 21);
           printf("* no * i * sum *\n");
264
           printf("*****
265
           int n = 1, sum = 0;
267
           for (int i = a; i<=b; i++)
268
269
               if (i%c==0)
270
271
                  sum += i;
                  printf("* %2d * %4d * %4d *\n", n++, i, sum);
272
273
274
275
           printf("****************\n");
276
           printf("count = %d, ans = %d\n", (n-1), sum);
```

ฟังก์ชันหาผลบวกและจำนวนเทอมของจำนวนเต็มที่อยู่ระหว่าง a ถึง b และหารด้วย c ลงตัว (a, b, c กำหนด ผ่านทางพารามิเตอร์ โดยที่ a < b)

บรรทัดที่ 263 - 265: ปริ้นส่วนหัวตกแต่ง

บรรทัดที่ 266: ประกาศค่า n เพื่อเก็บจำนวนเทอม และค่า sum สำหรับผลบวก

บรรทัดที่ 267 – 274: ลูปคำนวณค่าตั้งแต่ค่า a ถึง b

บรรทัดที่ 269 – 273: หากค่าระหว่าง a ถึง b หารด้วย c ลงตัว บวกเพิ่มไปใน sum นับ n เพิ่มขึ้น และปริ้นแสดงลงตาราง

บรรทัดที่ 275 – 276: ปริ้นปิดตารางและปริ้นสรุปจำนวนเทอมและผลรวม

จากโจทย์ข้อที่ 4 ให้หาผลรวมระหว่าง 100 - 200 ที่หารด้วย 9 ลงตัว

โค้ด:

test4(100, 200, 9)

```
■ "E:\Project\Dev\App\C\KMUTT-CPE100\Assignment 6\assignment6.exe"
                                                                    *****
      Test 4
*******
       i * sum *
  1 * 108 * 108 *
       126 * 351
       135 * 486 *
              630 *
       153 * 783 * 162 * 945 * 171 * 1116 *
       180 * 1296 *
 10 * 189 * 1485 *
 11 * 198 * 1683 *
*****
count = 11, ans = 1683
```

```
void test5 (int n)
280
281
          printHeader("\nTest 5\n", 13);
          printf("* no * term *\n");
282
          printf("*************n");
283
284
285
          int a,b, order = 1;
        for (int i = 0; i < n; i++)
              a = 1 + (i * 3);
288
              for (int j = 0; j < n; j++)
289
290
                  b = 1 + (j * 5);
291
292
                  if (a == b)
293
294
                      printf("* %2d * %4d *\n", order, a);
                      j = n;
296
                      order++;
297
298
299
           printf("**********\n");
300
```

ฟังก์ชันสำหรับแสดงและนับจำนวนพจน์ที่ซ้ำกนีใน n พจน์แรก(กำหนดในพารามิเตอร์) ของลำดับเลขคณิต 1, 4, 7, 10, 13, 16, .. และ 1, 6, 11, 16, 21, 26, 31

บรรทัดที่ 281 – 284: ปริ้นส่วนหัวเพื่อตกแต่ง

บรรทัดที่ 285: ประกาศตัวแปร a, b สำหรับแทนลำดับเลขคณิต และ order สำหรับนับลำดับ

บรรทัดที่ 286 – 299: ลูปในลำดับเลขคณิตของ a

บรรทัดที่ 288: เก็บค่าลำดับ a

บรรทัดที่ 289: ลุปในลำดับเลขคณิตของ b

บรรทัดที่ 291: เก็บค่าลำดับ b

บรรทัดที่ 292: ตรวจสอบว่าค่า a และ b เท่ากันหรือไม่

บรรทัดที่ 294 -296: หากเท่ากันให้ปริ้นแสดงลงในตาราง และหยุดลูป b เพื่อให้เริ่มลูป a ใหม่ และนับ order เพิ่มขึ้น

บรรทัดที่ 300: ปริ้นปิดตาราง จากโจทย์ข้อที่ 5 ให้พจน์ 100 พจน์แรกที่ซ้ำกันในลำดับเลขคณิตทั้งสอง เขียนโค้ดได้ว่า test5(100);